

Dámy a pánové, vážení hosté, dnes jsme u otevření této výstavy v Muzeu hlavního města Prahy. Léta 1948 až 1956 byla zlá pro česko-americké vztahy. Jedním ze známějších příběhů z amerických novin během tohoto období byl "Vlak svobody"

z Plzně, který vezl 111 českých uprchlíků do checkpointu v německém Hofu ^ejednáctého zaří 1951. Vzpomen^vme si na lidsku cenu za totalitu.

Pocházím^z z městečka Cedar Rapids v Iowě, které je obydleno potomky českých přistěhovalců. Během studené války Iowa přijala mnoho Čechů, kteří utíkali před totalitou. Mám štěstí, že znám jednoho z nich. Jmenovala se Marie Čadová, je stále naživu, má se dobře a žije v mém městě. Byla učitelkou v městě Podbořany nedaleko Žatce. Její manžel byl členem pohraniční stráže. Jako katolíci byli znepokjeni útokem režimu na svobodu vědomí.

Marijin manžel plánoval jejich útěk za hranice. Ona si lehla na podlahu auta a ukryla se, zatímco její manžel řídil auto. Byl oblečen ve své uniformě^v pohraničního strážníka, aby se zabránilo podezření.

V Německu se ocitli v ironické situaci. Oni a ostatní Češi byli umístěni do stejných táborů jako Sudetští Němci. V roce 1952 nakonec Marie a její manžel přijeli

do amerického města Chicaga. Později se přestěhovali do Iowy. Jejich děti vyrůstali jako Američané. Ma^{rie}~~rie~~ mi vždy říká, že během druhé světové války jste věděli, kdo je váš

nepřítel. Byli to Němci. Komunistický režim byl horší, protože jste nevěděli, kdo je váš nepřítel. Mohl to být kdokoli kolem vás, ať to byli přátelé, sousedé, nebo dokonce rodiny.

Marie se později se vrátila do této země jako návštěvník, ale už to nebylo to místo, které opouštěla. Marie je jednou z tisíců, kteří zaplatili cenu. Kde domov můj.

Generace Američanů z doby studené války má rčení, že "svoboda není zadarmo." Vy, starší generace Čechů, kteří jste prožili tyto hrůzy, Američané na vás nezapomněli.